

Van de redactie

De grootste groep geestelijk verzorgers werkt in een algemeen ziekenhuis. Het is een klassieke plek waar de beroepsgroep min of meer 'geboren' is. Een gebouw dat in al die jaren de nodige veranderingen heeft ondergaan. Nummer 48 van het Tijdschrift Geestelijke Verzorging is voor een belangrijk deel gewijd aan die werkplek.

Frans Vosman las het prachtige boek *Comme un souffle fragile* van Mariette Jacquet. Geïnspireerd door de observaties van deze Franse geestelijk verzorger, die werkt in een groot ziekenhuis in Toulouse, beschrijft Vosman geestelijke verzorging als het creëren van ruimte. Geestelijk verzorgers herinneren daarmee het moderne zorgbedrijf ook dagelijks aan zijn bestaansrecht. Het ziekenhuis hoort immers een hospitaal te zijn: een huis dat ruimte maakt voor de zieke gast, die naar genezing en ontvangst verlangt.

Henk Veltkamp maakt in zijn bijdrage de balans op. Jarenlang werkte hij als geestelijk verzorger in zo'n algemeen ziekenhuis. Zijn verhaal illustreert met weer andere woorden het pleidooi van Frans Vosman. Geestelijk verzorgers bewaken in hun dagelijkse werkzaamheden ook de 'geest van de zorg' en inspireren daarmee verpleegkundigen, artsen en alle anderen die er werken.

Jos Pieper en Nicolette Hijweege onderzochten de plek die zingeving precies heeft in de relatie tussen arts en patiënt. De eerste resultaten van dit onderzoek onder medisch specialisten van het UMC Utrecht presenteren ze in dit tijdschrift. In hun rol als medisch expert en het zoeken naar zorgvuldige communicatie leveren artsen een bijdrage aan zingeving, maar verbinden dit niet met een levensbeschouwing of spiritualiteit.

Hendrik Jan Nieuwenhuis laat in zijn artikel over bijscholing aan arts-assistenten zien hoe hij daar op een ontspannen manier verandering in aan probeert te brengen.

De rubriek *IMPRESSIE* is in feite ook een kleine presentatie van een ander groot en belangrijk werkveld: verpleeg- en verzorgingshuizen. Kok Klever vertelt hoe een dienst geestelijke verzorging een fusieproces heeft aangegrepen om zich te bezinnen op de toekomst en identiteit van het werk. Marcelle Mulder is al langere tijd op een vernieuwende wijze bezig in dit werkveld. Als 'indirect' geestelijk verzorger begeleidt zij in Friesland werknemers van verpleeg- en verzorgingshuizen in hun zoeken naar goede en zinvolle zorg. In een interview vertelt ze over haar eerste jaren en de plannen voor de toekomst.

Het vorige nummer van TGV bevatte een aantal verhalen van beginnende geestelijk verzorgers. Sloot hun opleiding eigenlijk wel aan op de praktijk van het werk? De docenten van de opleiding komen nu in *INSPRAAK* aan het woord. Jan Hein Mooren, Nicolette Hijweege en Hans Schilderman constateren dat de opleidingen zelf zich ook voortdurend bezinnen op de snel veranderende wereld van de zorg en eigen accenten leggen die ook beperkingen met zich meebrengen.

We zijn ten slotte verheugd om te kunnen vertellen dat de redactie inmiddels is uitgebreid met drie nieuwe leden: Benita Spronk, geestelijk verzorger in het VU Medisch Centrum in Amsterdam, Engelen Hulsman die in Den Haag werkt voor Bronovo (ziekenhuis en verpleeghuis) en Trijnie Nielen die werkzaam is voor een GGz-locatie in Tiel. Van harte welkom!

Namens de redactie van TGV,
Drs. Ben de Boer, hoofdredacteur TGV

Reacties: ben.de.boer@mentrum.nl